

Σαντορίνη Αριστερά 1927

ΑΝΝΑ ΝΟΤΑΡΑ

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΙΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΕΚ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ E. LEGRAND

Διασκευή ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α. ΣΤΑΜΟΥΛΗ

επίθετη
Βαρ-
νασσος δεριο
δικτυο ν. νερ
και

Σεπτ
1827

MΗΣΤΗ κατά τὴν νεότητά της ἡ "Αννα Νοταρᾶ, τοῦ τελευταίου ἡμῶν Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, καὶ προσθέτουσα, ὡς ἐκ τούτου, κατὰ τὸν Βελούδον, εἰς τὸ ὄνομά της καὶ τὸ τοῦ Παλαιολόγου, ἡ ὑψηλὴ αὐτῆς δέσποινα τοῦ Βυζαντίου ἐγκατέλειψε τὴν Κωνσταντινούπολιν ὀλίγον πρὸ τῆς Ἀλώσεως, σταλεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός της εἰς Ρώμην καὶ φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς πλοῦτον πολὺν καὶ ἀντικείμενα πολύτιμα. Ἐκεῖ ἦλθεν εἰς συνάντησίν της ἀργότερον δὲ ἀδελφός της Ἰάκωβος, κατοχθόνιας νὰ διαφύγῃ, κατὰ τὸν Κρούσιον, τοὺς ὅνυχας τοῦ Κατακτητοῦ.

"Ως γνωστὸν πολλοὶ ἡσαν οἱ εἰς Ἰταλίαν καταφυγόντες μετὰ τὴν Ἀλωσιν Ἑλληνες, καὶ ἡ "Αννα Νοταρᾶ συνέλαβε τὴν ἀληθῶς πατριωτικὴν καὶ Ἑλληνοπρεπῆ ἰδέαν νὰ συναθροίσῃ περὶ ἑαυτὴν τὰ λείψανα αὐτὰ τοῦ μεγάλου μας Ἐθνους, reliquias Darnauim, καὶ ἴδρυσην οὕτω μικρὰν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν ἐν μέσῳ Ἰταλίᾳ, ὑπενθυμίζουσαν οὕτω εἰς αὐτοὺς τὴν Πατρίδα, τῆς ὁποίας ἥναγκάσθησαν νὰ ἀποχωρισθῶσι.

Πράγματι ἦλθεν εἰς διαπλανατεύσεις μεταξὺ Δημοκρατίας τῆς Σιέννης, πρὸς ἣν ἀπέστειλε τὸν Φραγγούλιον Συρόποιον, με ἐντολὴν νὰ τύχῃ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ της Ἰακώβου τὴν παραχώρησιν τοῦ ἔρειπωμένου κάστρου τοῦ Montacuto, τὸ ὅποιον εἶχε σκεφθῆ νὰ ἀνακαινίσῃ καὶ ἐγκαταστήσῃ ἐν αὐτῷ ἑκατὸν τούλαχιστον οἰκογενείας. Θὰ ἴδονεν οὕτω Ἑλληνικὴν Ἀποκίαν, περικλειομένην ἐν τούτοις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Δημοκρατίας τῆς Σιέννης. Ἡ Ἑλληνικὴ αὐτὴ Ἀποκία θὰ ἐκυρεούντο κατὰ τοὺς ἴδιους της νόμους, θὰ ἀνεγνώσῃσεν δικαίως τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Δημοκρατίας, πρὸς ἣν ἀνελάμβανεν ὀρισμένας ὑποχρεώσεις.

Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται πράγματι ἐπέτυχον, καὶ δι' ἐγγράφου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Ιουλίου 1472 ἡ Δημοκρατία τῆς Σιέννης παρεχώρει εἰς τὴν "Ανναν Νοταρᾶ τὴν περιφέρειαν καὶ τὸ κάστρο Montacuto, τὸ ὅποιον ἔζητε. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀποκαλεῖται "olim sponsa Imperatoris Romeorum et Constantino-polis, et filia quondam illustris principis domini Luce magni ducis Romeorum." (Τὸ 1869 δὲ G. Gaye ἐδημοσίευσε τὸ πλήρες κείμενον τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ).

Κατὰ τὸν Legrand φαίνεται διὰ λόγους ἀγνώστους ἡ Ἑλληνικὴ αὐτὴ Ἀποκία, τὴν ὅποιαν τόσον πατριωτικῶς ἡ "Αννα Νοταρᾶ ἐμελέτα νὰ ἴδρυσῃ, δὲν ἐπραγματοποιήθη. Μέχρι τοῦδε τούλαχιστον οὐδεμίαν μνείαν τῆς ἴδρυσεως τῆς ἀνευρίσκομεν. Ἐν

τούτοις ἡ πατριωτικὴ αὐτὴ σκέψις καὶ μόνη δεικνύει τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγενοῦς αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ Βυζαντίου. Βεβαιούμενος ἔξι ἄλλου διτείθετε τὰ ἀναγκαιούντα πρὸς τοῦτο οἰκονομικὰ μέσα, καίτοι δὲ ἀοιδίμος Σάθας, ἐν τῇ «Τουρκοκρατουμένῃ Ἑλλάδι» ἀναφέρει, διτείθετε τὴν εἰληπτική παραχωρήσει ἐπίδομα πρὸς διατροφήν.

Κατὰ τὸ 1473 ἡ "Αννα Νοταρᾶ διέμενε ἐν Βενετίᾳ, διότι κατὰ τὴν 8 Ιουλίου τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἡ κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας ἐπέτρεψε δι' αὐτὴν καὶ τὴν Εύδοκίαν Καντακουζηνῆν, σύζυγον τοῦ Ματθαίου Σπανδούγγινη, νὰ ἔχωσιν ἴδιον παρεκκλήσιον, ὃπου ἡ Θεία Λειτουργία θὰ ἐτελεῖτο κατὰ τὸ Ὁρθόδοξον δόγμα, χωρὶς δικαίωμας νὰ ἐπιτρέπεται κατ' αὐτὴν ἡ παρουσία ἄλλων Ἑλλήνων. Τὸ προνόμιον αὐτὸν ἀφηρεθή τὸ 1478 ἀπὸ τὰς εὐγενεῖς αὐτῆς Επιμάδας, ταῖς παρεχωρήθη δικαίωμας ἐκ νέου τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1480 καὶ 26 Μαΐου 1489, διποτείδης τοῦτο γίνεται γνωστὸν ἐκ τῶν Βενετικῶν Αρχείων.

Κατὰ τοῦλον τὸν 1499 ἐξετυπώθη ἐν Βενετίᾳ, εἰς φύλλον, η Βενετογράμματος Μαρίας Καταρίνας Νάνης Ὁφέλιμον, τὸ διποτείδης φερεῖται κατωθι σημείωσιν:

"Τὸ μέμα ἐτυμολογικὸν ἐντυπωθὲν πέραν εἴληφε ἥδη σὺν Θεῷ ἐν Βενετίαις· ἀναλόμασι μὲν τοῦ εὐγενοῦς καὶ δοκίμου ἀνδρὸς κυρίου Νικολάου Βλαστοῦ, τοῦ Κορητός· παραινέσει δὲ τῆς λαμπρότατῆς καὶ σωφρονεστάτης κυρίας Ἀννης, θυγατρὸς τοῦ πανσεβεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου κυρίου Λουκᾶ Νοταρᾶ, ποτὲ μεγάλου δουκὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι Ζαχαρίου Καλλιέργου, τοῦ Κορητός· τῶν λογίων ἀνδρῶν χάριν, καὶ λόγων Ἑλληνικῶν ἐφιεμένων. Ἐτει δὲ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐννενηκοστῷ ἐννάτῳ Μεταγειτνιῶν διγδόνη ἵσταμένου. Ὁ Legrand φρονεῖ, διτείθετε τὴν εἰληπτική παραχωρήσεις τοῦ Ζαχαρίου Καλλιέργη καὶ Νικολάου Βλαστοῦ, Κορητῶν, δχι μόνον διὰ λόγων.

"Ο Legrand εἰκάζει, διτείθετε τὴν εἰληπτική παραχωρήσεις τοῦ Ζαχαρίου Καλλιέργη καὶ Νικολάου Βλαστοῦ, Κορητῶν, δχι μόνον διὰ λόγων.

Ἐλειτοριδῶν, διτείθετε τόσον διλίγαι πληροφορίαι μᾶς ἔχουσι περισσωτῆς περὶ τῆς εὐγενοῦς τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς ψυχῆς Ἑλληνίδος ταύτης, τῆς δικαίωμας ἡ δοκαίσις φαίνεται τόσον πατριωτικὴ καὶ Ἑλληνοπρεπής.

Νέα Υόρκη.

Αστόρια, 18 Ιανουαρίου 1930

‘Αγαπητή κ. Σταμούλη’

Εύχαριστως δίδω τὰς ζητουμένας πληροφορίας:

A)	Κανονικαὶ	Ἐκμηδσίαι	ὑπὸ	τὴν	Ἀρχιεπισκοπήν,	190
"	"	Ιερεῖς	"	"	"	200
"	"	Διάκονοι	"	"	"	6

B) Ἀντικανονικαὶ Κοινοτήτες:

1)	Βασιλείου	10-15
2)	Παντελεήμονος	2
3)	Ἀνεξάρτητοι, ἀναθόρισοι
ἢ κυριανομεναὶ	25-30

Αριθμὸς ύπεραριθμῶν ἡ περιφερομένων ἐνευθέσεως
ἀντικανονικῶν “καταρίνην” πάνωστος - πάντως ὅκως ἀριετά
σημαντινός.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΚΙΜΩΝ
Τοῦ Αριθμού τῶν πατριτικῶν ἔχοντων ματρέν τὸν ἀδελφό χρόνιον.
Ἐάν τον βλέπετε, νὰ εἰπετε τοὺς χαιρετισμοὺς μου,
παρακαλῶ.

Δυνάμεθα νὰ συναντηθούμεν κανένα βράδυ οὐδὲ νὰ τὰ
ποῦμε, ἀριεῖ νὰ μοῦ τηλεφωνήσῃς κακιά μέρα οὐδὲ νὰ
συνεννοηθῶμεν: Αστόρια, 1653.

Υψηλός
D.E. Basina

1929
Minsters 241
Churches 226
Miles 289.000